Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, Unul din Treime, propovăduirea și minunile Lui, fiecare eveniment din viața Lui – Botezul, Întâmpinarea, Schimbarea la Față, Intrarea în Ierusalim, Pătimirile, Învierea și Înălțarea Lui la ceruri – și împlinirea făgăduinței Lui – Pogorârea Sfântului Duh – înseamnă viața noastră cea adevărată. Le cunoaștem și le (re)trăim la fiecare Praznic împărătesc, sărbătoare și duminică, gustând veșnicia încă de pe pământ, fiindcă toate sunt rememorate la Sfânta Liturghie, pridvorul Raiului, când ne împărtășim cu Însuși Trupul și Sângele Domnului Hristos, cu care nădăjduim a ne împărtăși *mai adevărat* în ziua cea neînserată a Împărăției lui Dumnezeu. Prin Fiul lui Dumnezeu Întrupat, care a luat fire omenească din iubirea dumnezeiască pentru noi, spre mântuirea noastră, suntem și noi, unul fiecare, prezenți de-a dreapta lui Dumnezeu-Tatăl, în interiorul Lui, în sânul Sfintei Treimi, *„părtași ai firii celei dumnezeiești”* (*2 Petru* 1, 4).

Mântuitorul *„Fie mie după cuvântul tău!”* (*Luca* 1, 38) al Fecioarei Maria a făcut posibil ca Fiul lui Dumnezeu să Se întrupeze, să primească trup asemenea nouă, țesătură tainică din trupul Maicii Sale, ca pe noi să ne facă asemenea Lui, *dumnezei prin har*. Maica Domnului, în uimirea și dragostea ei, Îi spunea Fiului ei: *„Izbăvitorul meu și Dumnezeul meu, cum Te-ai semănat întru mine? Cum ai odrăslit întru mine?”* În ea S-a semănat Fiul lui Dumnezeu, și în noi Se poate semăna, în ea a odrăslit Mântuitorul nostru, El poate odrăsli și în noi. Maica Domnului, care ne-a născut și pe noi, ne însoțește în această devenire a noastră duhovnicească, așa cum L-a însoțit pe Fiul ei Cel iubit de la Nașterea în peștera din Betleem până la picioarele Crucii, în Învierea și Înălțarea Sa la ceruri.

D. C.